

46
446
печатама!

ЛЮБОВ НА БЕЗСМЪРТИЕТО

11 ГОДИНА

10 ЛЕКЦИЯ НА ОБЩА КЛАС

10. II. 1932 ГОД., СРЕДА 5 Ч. СЪТ.

ИЗГОВОР, СОЖИ

Добрата моливка

2

В началото бе словото

Ще прочета една част от 61 псалом. Този псалом трябва да се преведе. В природата има един начин на разбиране. Човек трябва да има предразположение за разбиране на нещата, друго яче той не може да разбере една истина. ^ВСъвременният живот колят агнета. Вие седите с светнали лица, охилили сте се и като колят радват се. Нямайте ни най-малко предвид страданието на агнето. Мислите как-ще си похапнете, ще-си пийнете малко винце. Тези хора имат едно разбиране за живота, а пък други имат друго разбиране. Те когато колят агнетата им се свива сърцето, жално им е. Защо едните се разват а другите скърбят? Онези които се радват са заинтересовани, имат облаги. Тези които страдат взема им се нещо, те губят.

Та в живота когато се събирате трябва да имате едно вътрешно разположение, едно вътрешно разбиране. Защото на човека може да се каже най-хубавата истина и да има две различни разбирания; може да имаш първото разбиране, т.е. да се веселиш, да се радваш когато колят агнетата. А може да имаш и второто разбиране. У българите има един навик когато се раждат децата, когато се роди едно момче в къщи всички са радостни. И му правят понуда. Не е лошо нещо това. "Пан" значи голям. "Хида" ще почистят за онзи който отишъл при Бога. Те са-изопачили думата. Знаеш, вместо хората да бдят сутрин, започнали да бдят вечерно време. Това е едно изопачаване. Когато вие изочавате езиките ще видите как се ~~изменият~~ думите. За пример вземете думата стар. Тя произлиза от думата "сад" значи да се повиши. От тази дума в латински, английски и български има думи които са произлезли. Стар е онзи който иска да се прояви. Когато той се проявява се казва сад. Сега казват стар човек. Сега думата стар има такова значение в ума на човека, че този човек за нищо не е годен. А пък това не е верно. Старият е най-годен за работа. Той е упражнен вол, можеш да ореш колкото искаш. Малкото даначе като го туряш на работата дърпа се, скача. А пък стария вол ~~като~~ оре добре. Ако изучавате вие старите ^{езици} ~~ученици~~ ще ги изучавате по един начин. Ако изучавате новите, ще ги изучавате по нов начин. В английски език има 7 произношения на буквата "a". Произнася се като "а", като "е", като "и" и по. Това е свойство, деликатност на езика. Онзи който разбира езика ще приложи това, а пък който не го разбира няма да го

прилага. Най хубаво е човек да прави различие по тези тънкости. Защото колкото се опростворяват работите, толкова губят от красотата си. Ние опростотворяваме работите за да бъдат разбрани. Но когато работите трябва да има красота те трябва да се усложняват. Всеки човек, който иска да бъде красив трябва да има усложняване в него. Една класива мома има сложно нещо в нейното лице. Красотата е един образ много сложен. Красотата има такива линии, които не може да намериш в един обикновен човек. И в мъдреца има такива сложни линии, у него има линии с оттенаци. Има нещо особено в него. В космите, в ушите, начина на ходенето; в линиите на лицето и пр. А пък когато човек е прост може да го познаеш по неговия вървеж. / Учителят показва ходенето на някои хора: ходи много бързо и маха ръцете си, после ходи полека без да маха ръцете /.

Вие искате да се молите по някой път. При молитвата човек трябва да забрави себе си, той трябва да забрави окръжаващата го среда за да може да се моли. Човек за да пее той трябва да забрави публиката, той всички тези хора трябва да ги тури в себе си. Щом ний мислим че хората са там, вие за пример мислите че сте събрани тук. Не, не сте тук. Тук е един грамофон, а пък събранието е някъде далече. Има същевременно някъде събрание толкова далеч, а пък вие сте представители. Тук каквото става и там става. Това е копие на едно нещо което става. Вие казвате: нагласихме тази работа. Не, никога не може да нагласите в този живот работите. И 9 чинта и 10 чинта царвули да скъсате. Нещата от Ишата Вечност са нагласени.

Та искам да бъдете свободни в разбирането. Освободете се от непотребните неща. Ние трябва да бъдем свободни, защото когато сме свободни можем да учим. За да учи човек неговия ум трябва да бъде свободен от непотребни вещи, елементи, мисли, желания, движения и образи. Има в дадения случай неща образи непотребни. Съдържанието на съзнанието трябва да бъде свободно в тях. Това което ние съзнаваме то не трябва да бъде в стълкновение с нашия минал живот, нито в стълкновение с живота който иде.

При мене идва един земеделец и ми казва: работлив човек съм, ора земята добре. Казвам му: много добре правиш. Ти отиваш при необработената земя, разораваш я, посаждаш дръвчета и след 10 години ще имаш една градина. Казваш на земята: ако не бях аз, ти щеше да бъдеш голяма пустиня, необработена, щяха да те тъпчат. Ти благодари

4
че аз те заградих и посадах нещо в тебе. Сега имат уважение и почит към тебе, аз те направих такава. А градината ти казва: той посети дървета: обаче аз ги отхраних и ги отгледах. Ти взимеш всичките плодове, изядаш ги, пък за мене оставаха сухите листа аз да се храня с тях. Каква философия на живота. Да направим превод на това. Ако ти работиш върху един човек в живота, както работиш земята, при саждаш доброто в него и обираш всичките плодове, оставаш на него да яде листата, тогава какво му допринасяш. Ти му казваш: не знаеш ли че аз те направих такъв. Онзи може да ти каже: ти си ме направил такъв, обаче взимаш най хубавите плодове. Това е една аналогия.

Да пазите в ума си едно свещено правило: когато работим работата ни трябва да бъде свещена. С този начин на разбиране който имаме сега, човек не може да се развие. Най малкият егоизъм който е останал в човека, той може да остане в човека като един червей, като един малък червей който може да ви повреди. - Този червей ще го извадите, ще го поставите на мястото му. Не му е мястото там.

Преди една година дойде един брат да обработва градината. Той казва: дървото плаче. Беднага виждам една дупка, излиза нещо от дупката, виждам цяла купчина там, пада нещо от дупката, а пък то какво е станало. Влязал е в дървото един червей, влязъл вътре и яде, образувал цяла дупка. Казах му: излез вън. Вземам една тънка тел турям тела, проби се една голяма дупка, закачих с тела червея и го извадих. После турих малко восък и се поправи раната. Вий ще кажете: нека стои червея вътре. Не, той трябваше да ме пита: мога ли да влезе аз.

Вие казвате: знанието е свещено. Вие пеете. Има много начини за пеене. Самата музика е едно чувство в човека, то го принася. Вображението може да допренесе нещо за човека. С поезията, яденето, всичко което става все допринася нещо с своите последствия. На всичко човек трябва да обръща внимание. Ако вие обръщате еднообразно внимание само на някои форми, вие ще станете много еднообразен човек. Ако обръщате внимание само на своите лични чувства, главата ви ще стане като краставица. Ако станете много миролюбив че и на морската отстъпвате, вашата глава ще стане толкова тесна като някоя дъска. А пък ако не искате много да фантазирате, то вашето чело ще е оттинено събитно. Някой ще каже: ти много не фантазирай, това не става. Онова не ставай, богат не ставай, това са философии на миналите ве-

кове на хората. Господ е създал хората за много нещо хубаво, и всяко нещо трябва да бъде на времето си. Трябва да имаме ново понятие за нещата.

Един турски бей отива на гости на един български чорбаджия. Той никога не е бил пил шира. Българинът му дал когато започнала да реже. Бейт казал: много е хубаво. Той вдигал чашата и пил. По едно време го хваща виното и казва на чорбаджията: дойде ми да викам. Българинът му казал: викай. Започнал той да вика. После му казва: дойде ми да играя-играй. Човекът иска да пее, иска да играе. И най-после казва на чорбаджията: това нещо е много хубаво. До сега не съм пил, не съм играл. То сила дава на човека. Българинът му казва: ще вземеш хубаво грозде, ще го измиеш с вода, ще го изтискаш, ще го туриш в шишета, в гърнета. Бейт казва: много хубаво. Ще кажа на моята ханъмка да направи това.

Казвам: трябва да разбираме живота. Някои казват: животът е сериозен. Много е сериозен, пари нямам, болен си, краката те болят. Жена ти иска дрехи за Велик-ден, децата ти искат обуца, шапки, дъщерята средва, трябва пари за нея, ти се почесваш за врата и казваш: сериозен е животът. Само за тебе е сериозен живота, понеже ^{го} нямаш с какво да посрещнеш. Представи си че имаш с какво да посрещнеш, тогава живота няма да бъде сериозен, а ще бъде приятен.

Всичките неприятности в живота произтичат от нямането. Първото нещо е от нямането, а второто е като имаш нещо че не знаеш как да го употребиш. Имате известни таланти, но ви е срам да работите с тях. Можеш да пишеш, но не искаш да пишеш. И казваш: кой ще се занимава с драскане по книгата. В България когато някой се занимаваше с свирене на цигулка, казваха: цигански занаят. Казваха горкото момче къде е отишло с циганите. Трябваше голямо самоотричане, да обичаш много хората, да изпъжиш изпита, за да свириш. Та сега вие сте хванали циганина. За пример: някой ходи на молитвено събрание: казва цигания. Някой се моли сутринта, казва цигания. Ако ние имаме тези понятия на хората, ние не може да разбереме света. Има едно вътрешно разбиране, всички трябва да бъдете свободни. Когато аз говоря, имам предвид да се освободите от ненужни работи. Трябва да се освободите от тях. За пример, имаш една ненужна мисъл, мислиш че ще умреш, мислиш че ще остарееш, мислиш че ще станеш беден. Те са неща възможни. Но ако ти осиромашееш, ще

научиш това което при богатството никога няма да го научиш. Ако това е училище, ще учиш. Някой е художник. В какво седи художеството. Онзи е един голям философ който пише. В какво седи неговата философия? Който не разбира, ще пише драскулки, ~~Дидерота~~ Драци, драци, надраци цяла книга, казват: много учен човек е. Аз гледам дращенето. И едно дете казват: може да драци. Обаче в това драскане, човек турил нещо, В неговото драскане има съдържание. Като четат хората това драскане и като разберат драскането на философа, става една промяна в тях.

Да си представим че вие имате дъщеря която е неразположена. Сърди се на баща си и на майка си. Казват за нея: по рано беше добро момиче, сега се сърди, нервна е. Един ден идва раздавача носи писмо. Като вземе писмото, като го отвори, тя става, тръгва, облича се, прави си прическата. Казвам: това неразбраното, тези линии и подестваха така, че целия ден дъщерята е весела. Бащата казва: дано да идват по често такива писма. Това писмо може да е от някоя приятелка от училището, от обична приятелка, може да е от сродна душа, приятел. Тя става весела. Все е хубавото един човек да му дойде едно кибаво писмо. Защото обикновения живот е живот на мъчение. Да те карат сега да ядеш сушени сливи или ябълки, от преди четири години, а пък гледаш на дървото пресни круши и ябълки. ^{пет} Тогава вие ще загриличате на онзи български шивач абаджия, който имал един слуга Стоян. Идва един и казва на абаджията да му ушие бир бучуклия гащи. Този който поръчал бир бочуклията изпраща една хубава кокошка и я занесли на абаджията. Абаджията циял в къщата него и човек. Абаджията казал: моят слуга печена кокошка не яде. Сварете му боб за да остане кокошката за него. Стоян слушал и въздишал. Слугата яде боб без зехтин само с малко лук. Той си казал: аз ще му кажа яде ли Стоян кокошка, или боб яде. Майсторът изважда кокошката и казва: хайде на работа Стояне. Стоян казва на околните: моят майстор по някой път го прихваща нещо, и като започне да се озърта вържете го. Като му мине ще го пуснете. Стоян взел напрасник на майстора и го скрива. Майсторът търси напрасника си насам, натам, озърта се и тогава онези го хващат и го връзват. Майсторът се чуди че е възван. Слугата му казва: Стоян кокошка не яде а, а боб яде.

Или казано друго яче. В природата съществува следния закон: това което правиш на другите ще ти се върне на главата. Всякога ще ти се върне. В природата има отзив, ехо. Не че тя мисли да отмъсти, но всяка постъпка има едно ехо, ще дойде отзвук, това ехо ще се върне, ще се повторат нещата. Ако в бащата има един навик, в сина ще се повтори. Не е лошо да се повтарят нещата. Ако бащата е музикален, това ще се повтори в сина. Ако майката е художничка в дъщерята ще се повтори. Ако бащата е писател в сина ще се повтори. Някой път има излюбение. Но нещата ще се повторят. Нещо недовършиш. То ще се повтори или в самия тебе, или в ~~вишът~~ ти. Не е лошо повторението. Нали се казва че повторението е майка на знанието.

Онова което започваме трябва да го заучим хубаво, защото ще се повтори. Това което ще се преповтори трябва да е хубаво, че ще пренесе известен плод. Вие може да имате знание, но то да не принася някой плод. За пример, аз съм ви говорил много пъти, некогато говоря за любовта. Некому, той започва да позозира. Ти говориш на богатия за любовта, че трябва да се обичаме. Богатият те погледне, поосмихне се малко. Той знае че като му говориш за любовта ще му кажеш: не можеш ли да ми заемеш? Или дойде някой в къщата ти и почне да ти говори за любовта, как хубаво сте се урезали, че много сте благородни, набожни. И по едно време ще си направи устата да каже: вие имате дъщеря хубава, красива, аз имам един син. Вашата дъщеря не може ли да ми я дадете за ~~нашия~~ син. Един предмет материален. Той те хвали но има нещо материално. Най напред ще ти каже: кажи ми нещо за Господа и след като го научиш нещо за Господа, той няма да ти даде нещо за Господа, но ще те изнуди, ще ти вземе. Не е лошо човек да ввима, но не само да вземаш. Животът не седи в това. Трябва да даваш и да вземаш. Това е едната страна. Ако детето не вземе не може да расте. Майката трябва да дава. И след една две години тя ще го отбие, няма да му дава вече мляко, но ще го научи как да яде. Същият закон е и в човешкия живот. Всякога да давате или всякога да вземате - такъв закон в света не съществува. Даже и Бог който е създал света и той прави смени. След като е давал дълго време, Той ще се спре и казва: ти ще даваш. Има закон: ще възлюбиш Господа. Той те е обичал. Това което сега имаме се дължи на

Хиляди милиони в миналото. Всичките тия условия се дължат на даването на Бога. Всичкото хубаво в света е за творятата душа а не само за днешния ден. Не само и за утре, но за хиляди векове, за вечността. Бог е предвидил всичко, има за какво да се радваш. Ти нямаш представа какво е небето. Ти си представяш небето като земята. - Какво ще гледам небето, казваш ти. Но това не е научен въпрос. Ти казваш: роди се човек и остарява. Ти не си се родил още. Какво нещо е младостта. Ти казваш: след като любиш какво идва след любовта. Чудна работа. След любовта иде безлюбието, а след безлюбието идва пак любовта и после след това иде светлината, после иде тъмнината, после пак светлината, пак тъмнината. След тях какво иде? - Свобода. После иде робството, пак свободата, пак робството.

Някои казват: трябва да олекне човек. Не само да олекнеш, но някой път трябва да ^{тежиш} ~~утириш~~. Защото корабът в големите вълни ако олекне ще потъне. ~~Това~~ Когато дойдат най големите изпитания ти трябва да бъдеш един пълен кораб за да има на какво да дстояваш. Трябва да имаш знание, че като страдаш да знаеш за какво страдаш. И като имаш знание трябва да знаеш за какво имаш това знание.

Аз съм ви говорил за много работи. Някои неща сте приложили много добре, а някои сте оставили в проект. До тези неща щяхте да дойдете без да ви ги кажех. Защото на някой човек мога да кажа къде седи някой хубав извор. Малки бубулечици отиват при този извор. И без моето показване вие пак ще намерите този извор. В какво седи преимуществото да ви покажи извора. Това е само спестяване на времето. Вие може да правите сравнение между един човек който се е учил и един друг който сам е добил знанието. Онзи който добил своето верую от само себе си, се различава от онзи, който го е добил от някой учител. Някой казва: човек сам трябва да добие знание. Това не е в реда на нещата. Той като е излязал от Бога някой е вложил знанието в него. Бог. Никой не може да бъде сам научен. Той все трябва да се учи от някъде. Първо, човек е учен от Бога. Дълго време човек се учи от Бога. Когато човек се учеше видяхте малки пъпки вътре в първия човек. Нямате думата, вие само слушате. Нямате никакъв глас, когато първият човек се е учил, вие сте гледали през малките дупки. Знаехте че е станало нещо, но какво е ста

нало не знаехте. Казвате първия човек е съгрешил. Но тази легенда още нищо не показва. Ял от плода. Както онова дете запалва една клечка, запалва жителя на една бомба с взривно вещество и чака да види какво ще стане. С ди детето и гледа какво ще стане. То не знае че като стане този взрив от самото него няма да остане нищо. Казват му: бягай, детето хукне да бяга. Благодарение че избягва.

Първият човек беше едно дете. Господ му казва да не бута голямата бомба в Бая. Жената запали жителя на голямата бомба, казват им: бягайте. Адам казва ще видим последствията. Като и бухна бомбата те избягаха из рая. Какво нещо е грехът? Това е една бомба която експлодирва, ти избягваш вън от къщи. Един ми разправяше че когато експлодирала една неприятелска бомба, взрива го вдига и той бива изхвърлен на 40-45 м. разстояние. Той се чудел дали е жив или не. Казва: никога няма да заправя, хвърках из въздуха. Само малко ме контузиха. Казвам: този когото е изхвърлила такава бомба ще има вече страх и ще казва: бомба е това.

Да дойдем сега до идеята: малките постъпки в живота могат да причинат известни взривове в човека. В човека стават взривове в мислите, в чувствата и могат да погредат процесите на правилното развитие. Някой път четеш. Дойдеш до известни пасажии, дойдеш до известна мисъл която изменя целия ход на мисълта ти. За пример, ти се молиш и някой ти казва: какво си се изправил като дърво да се молиш. А ти имаш разположение. Онзи ти казва, така не се моли. Как трябва да се моли и той не знае. Облекал си се хубаво и някой ти каже какво си се наконтил така сега като княз. Не те ли е срам. Ти се погледнеш и се смутиш. Тъкмо си написал едно мубаво стихотворение и някой ще ти каже: тъкмо сега ли намери да напишеш такова стихотворение. Или тъкмо свириш някой ще ти каже: тъкмо сега ли намери да свириш. Когато онзи човек е умрял ти носиш лачени обуца. Някой ти казва: не те ли е срам. Баща ти работи а ти не работиш а лачени обуца носиш. Не е ли срамота.

Не е грехът в лачените обуца а в разбирането. Когато аз свиря и ми кажат че някой е умрял, аз ще му кажа: аз му свиря че отива при баща си. Той не е умрял, жив е той. И му казвам: много здраве

на нашите. А други казват: отива в черната земя. В едно село бях в Шуменско, там ми казаха: страшна работа, една жена се мъчи. Казвам: какво има? Казаха ми: добива жената три дена се мъчи не може да добие. Онези които ми съобщиха това и ми казаха: жената ще умре. Казахму: няма да умре. Нещо хубаво ще излезе от нея. Той ми казва: ти не влизаш в нейното положение. Аз влизам в нейното положение и се радвам че ще излезе един човек роден от нея. Онзи ми казва: така лесно се говори, но знаеш ли колко се мъчи. Тази жена ще се мъчи, а след 5 минути ще се освободи от своите страдания. Онзи ми казва: ти от де знаеш. И така стана. - На тази жена й трябва помощ от невидимия свят. Това дете не може да се роди, крив път е взело. Забъркало е пътя не може да се роди. Казвам на детето: ще се върнеш назад, на 10 см. ще се върнеш и ще хванеш правия път да излезеш навън. Като си влязал забравил си как си влязъл. И като не знаеш как да излезеш ще се върнеш назад. Или казано друго яче: ще се обърнеш към Бога. Намира се в затруднение. Ти казваш: какво да правя. Обърни се към Бога да ти даде съвет. Раждането аз вземам в по дълбок смисъл. Всеки може да се намери в раждане. Забъркаш се нещо. Ще се върнеш 10 см. назад, ще се обърнеш към Бога за помощ и ще излезеш. Сега сме дошли в една фаза в която започва най важното положение. В един съд ще се творят най хубавите работи и този съд трябва да ~~го~~ го измиеш за да не би нечистотиите да развалят онова съдържание което ще се тури. Ако човек не се почисти как ще приеме любовта?, която трябва да влезе в нас да живее. Ние искаме Бог да дойде в нас. Като дойде Бог в нас ние няма да се молим вече. Няма да плачем, болест няма да имаме, ревматизъм няма да имаме, сиромашия няма да имаме, то ще бъде вечно веселие, разходки, вирене, пееие. И голи няма да има, всички ще бъдат облечени в плазнични дрехи. Колко време ще продължи това? Толкова колкото искате. Животът в който сте сега трябва да се измени. Ако ние не се изменим защо е науката? Казвате че остаряваме. Животът не е в старостта. Животът не е в младостта. Животът е в разбирането. Едно разбиране трябва. Трябва

да разбирате силата на Божията мисъл, която може да се прояви в човешката душа. Стариият трябва да разбира Божията мисъл като старият - като млад. ~~Х~~ Науката седи в това, ти сам трябва да съзнаеш че мисълта която имаш е божествена и да не измениш на тази мисъл. ~~Х~~ Да поддържаш че мисълта която е в тебе е божествена, но тя наистина да е божествена. Да не туриш на една божествена мисъл човешки ум. Туриш ли човешки ^{ум} няма да постигнеш това което трябва. ~~Х~~ Като ~~постигнеш~~ ~~една~~ получиш една божествена мисъл тя е магическа, всичко може да постигнеш с нея. ~~Х~~ Писанието казва: опитайте и вижте че съм благ. Опитайте и вижте че съм щедър, но ще опитате така както Бог изисква.

Мнозина от вас сте си ~~свои~~ пари нямате. Един ми разправяше един млад брат ми казваше: в живота си загубих. Намерих се в мъчнотии. Отивам при някого, вземам назаем от тук, от там. Не мога да ги посрещна. Обърках работата и виждам че моите приятели странат от мене. Казвам си: няма да вземам пари на заем. Мога да гладувам. Но по който начин да не взимам пари в заем, ще работя. Ако намеря работа ще работя. Ще изкарвам с труда си. И след години работите ми започнаха да се оправят. Намерих се в по-леко положение.

Има един правилен път. Като вземеш пари в заем, ти вече започваш да оповаваш на хората. Не знаеш нещо, питаш другите как беше. На заем вземаш. Цяла година мислиш и като намериш да изпъкне това в ума ти, ти добиваш характер. Доиде ~~ти~~ някоя мъчнотия в живота. Ти търсиш от къде и как е дошла. Като намериш нейния произход, ти имаш известни знания, което е свързано с Божествения свят, понеже ние сме части от божествения организъм. ~~Х~~ Бог всякога иска да имаме мисъл и да чувстваме всякога връзка с Бога. Тогава нещата ще се развиват по естествен път. ~~Х~~ Един англичанин преписал ^{200 хиляди} 277 изречения. Знае е 15 езика. Какви възможности има в човека! Бие колко езици знаете? Даже някои колко думи употребяват в своя език. Обикновено хората употребяват, служат си с 500-600 думи. Някои си служат с 1000 думи. Някои талантливи писатели с 4-5000 думи си служат. Шекспир си ^е служил с 15,000 думи. Казват че Омер е употребил 40,000

думи. Милтон е употребил 11,000 думи. Като четеш Шекспира много мъчно е за разбиране. Там има такива думи че трябва да ги търсиш в речника.

X Като дойдете до природата, четете нейната книга, трябва да търсите нейните думи с които тя си служи. Природата има чуден език. Наричат го езикът на природата. X Онзи който не разбира този език, за него то е безсмислен език, а пък който го разбира, за него той е най осмисления език.

X Сега искам да остане мисълта: пред вас седи едно бъдаще което Бог е положил. Това което сте добили до сега е само предисловие на това което има да добиете. Това е встъпление. X Този живот който живееме е живот та смърт. Ще дойде онзи живот на безсмъртие. Да днаешче си роден от Бога, че няма да умреш, че имаш свобода, че можеш свободно да излизаш от телото си. X Да излизаш вън от телото-си да се поразходиш и да влезеш пак в него ще бъдеш свободен да влизаш и да излизаш. X Пък вие сте забарвали начина на излизането. Някои от вас не могат да излизат свободно от телото си, нямат това изкуство. Някой път мисля по това, но не смея да говоря, не смея да кажа как да излезете вън от телото си, защото като излезете няма да се върнете. Някой път не искам да ви кажа защото като излезете ще ви оберт. И като се върнете няма да намерите нищо в къщи. Това е друга опасност. Това е цяла една наука. Това е едно от най красивите положения. Умирането, това е разбойничество. X В моите очи умирането е разбойничество. Дойдат разбойници, счупят вратата, обертате, вземат ти всичко. А пък другото положение е, да можеш да напуснеш телото си и като излезеш из какавидата няма да бъдеш вече гасеница а пеперуда, украсена най хубава. X Някой път вие имате любопитството. Не е лошо, хубаво е и любопитството. Но в природата има нещо скрито. Когато природата прави някои неща тя ги крие. За пример, ти не можеш да отвориш човешкото сърце за да видиш как става кръвообращението. Ти не може да отвориш белите дробове, за да видиш как става дишането. X С ума си може да отвориш, но физически не можеш. Та скритите работи са хубави работи в света. Отворените работи са едно изложение. На една много малка част си изложен.

Изложеното е много малко. Да кажем че аз извада моята цигулка. Вие не сте ме слушали още аз ак свиря. По някой път когато аз свиря залъгвам хората. Но има известно свирене което не искам да покажа на другите хора, защото не е полезно. То е скрито. За мен взимам известни тонове, те са важни за мен, но за другите не са важни.

355 Вашата вяра, вашата любов трябва да бъдат прогресивни. А прогресивната любов и вяра всякога на пътя си имат грамадни препятствия. Хубаво е че те имат препятствия. Без препятствия любовта не може да се прояви. Без препятствие не може да се прояви и вярата. Там ще намериш големите контрасти. Когато на часовника му дадат някой развален часовник, той го разглоби. Любовта е най великото изкуство. Да видиш в какво седи истинската любов. Кажете ми в какво седи истинската любов. Представете си че пишете любовна писмо. Коя ще бъде първата дума? Драги? Не. Любезний? - не. Възлюбени? - не. Миличък? - не. Без тебе не мога. - Не. Как ще започнете. Това е едно голямо изкуство. Ти мислиш че обичаш някого. Може да се лъжеш. Действително вземете и прочетете живота на светиите, на великите хора на адептите. Аз привеждам това което е верно. Те когато мислят че имат любов към Бога, нищо не става, нищо не може да направят. Някой път когато са били крайно обезсърчени, като че не могат нищо да направят а пък виждат че нещата стават. Има едно обезсърчение има едно състояние когато човек се радва, когато другите хора правят. Този велик човек идва до едно място и казва на себе си: тази работа не е за мен. Погледне другите които нищо не разбират и казва: дано те да го направят/ по-добре от мен. И тогава идват да им помагат и те успяват. Та казвам: нужно е това което християните наричат смирение. Трябва едно крайно смирение в човека. Защото Божийте пътища са неознаваеми. Ти не знаеш кога Господ ще ти диктува. Когато някой поет пише, ако вие сте ясновидец ще видите, че някой му диктува и той пише. Ученият човек наблюдава нещата. Но до него от лявата и от дясната му страна има същества възвишени които знаят и те диктуват, а той пише. Тогава той казва: дойде ми вдъхновение. Значи отгоре е дошло нещо. Някой казва: каза ми се от вътре. Това е отчасти верно. От години ви говори на вас Господ.

Под лъжичката ли ви говори? Правата мисъл иде от три посоки. Ако това същество ти говори много близо до ушите, то не е много разумно същество. Ти трябва да се пазиш от такава мисъл която е много близо до ушите ти. Тя ще ти донесе изкушение. Това което ти говори трябва да бъде от 2-3 метра разстояние, или 75 см. до ухото ти. Това което ти говори да не е при пъпа ти долу. Да не е на едно място. Ти го почувстваш тук на пъпа, но то е отражение. Правата мисъл иде отгоре на главата. Има едно място. И трябва да чувстваш едновременно че някой ти говори от далече, и че някой ти говори от вътре и от горе. И когато иде от три места тогава тази мисъл е верна. Тази мисъл която иде от едно място, тя е от физическия свят; ако иде от две места, тя е от духовния свят; ако иде от три места едновременно, тя е от божествения свят. И в науката и в философията и в поезията този закон е верен. Божето духовно прозрение някой път ще дойде от ляво, някой път ще дойде от дясно и тогава става промяна в вашето съзнание. Вие чувствате като че се намирате при изгряващото слънце, небето е така лазурно, чувствате като че се намирате при някой извор който олика, олика и опитвате водата на този извор че е хубава. Или някой път чувствате че има вятър който духа.

Мисълта да е правилна, чувството да е правилно и волята да е правилна. Това е божественото на най простия език. Някои светии за да придобият някоя малка придобивка в християнската епоха са изживявали по 10, 20 години и са имали много малко резултати само да да добият чистотата. 20 години са се подвизавали за да се очистят и след като се очистят. Подвизаване ²⁰ години за добиване чистотата, може да го уподобим на вземане на баня. 20 години ти седиш в банята. Колко години ще ти трябва да се облечеш. Колко години ще трябва да ходиш, вследствие на това много малко светии в християнската църква има, които да са направили нещо много положително. Животът на светите не е описан както трябва. Аз като гледам как са описани житията на светците, това не е житие. Те искат да изкарат тоя светия че е много голям. Аз не виждам никакво све-

тийство, Те описват онези моменти които никак не са важни. Най-важните моменти те са пропуснали. Аз ви изнасям най-хубавото, идеалното. Ако онзи светия който е седял 20 години и той вижда че е оговял, 20 години се е подвизавал и като че му се дощяло да похапне, хубаво да се облече. Един римски патриций, изпратил на един светия че му излекувал детето един хубав костюм, хубав обед, пари му прати. Всичко му праща. Но в това време идва един гладен и светията му дава яденето си; идва един гол и той му дава хубавия си костюм; идва една жена и на нея ѝ дава парите си и най-после му е останала една хапка, едно парче хляб, дошла мишката и го завлякла. Това е малката хапка. И той не могъл да разреши това противоречие. Сълзи потекли от учите му от умиление. Не могъл да разреши тази работа. Тогава му се явява Христос при него и му казва: ти издържа испита си. Свободен си сега. В този момент в какво седи свободата? Сега да опишете като художник какво е лицето на отчелника. Как напуснал своето старо жилище и как тръгва. Един ще го опише по един начин, втори ще го опише по втори начин, трети - по трети начин. Но има един начин. Когато обичаш, когато в душата ти няма никакво противоречие, има истинска любов, има известна осанка която се вижда. Любовта когато е истинска има известна осанка. Този истинския път на нещата е заразителен. Ти не можеш да срещнеш един човек който върви по Бога и да не се заразиш. Заразително е. Като стъпи само онзи на краката си, от чуването на стъпките му, в тебе се явява мисъл: човек съм аз. С стъпването си този човек говори. Нещо има в този човек което говори. От него излиза сила.

Когато Христос вървеше по пътя една жена която се приближила до него казва си: само като се допра до него ще оздравея. И тя се допира до него и оздравява. Христос казва: сила излезе от мене. Околните му казват: нали много свят има около тебе, притискат те от всякъде. Допре се някое дете. Никаква сила не излязла, но много хора има. Той казва: не, не, някой се допря до мене. Всички се допирали, но някой се допрял с особена цел. Христос като погледна на тази жена тя била разтоперяна и тя си изповядала че тя се е допряла до него.

Тя имала 12 години кръвотечение, приближила се до един свят човек и извлеча от него сила по един апашки начин. Христос казва: кой взе сила от мене без позволение? Тя казва: прости ми Господи, нямах кораж, откраднах, взех я. Той казва: за в бъдеще няма да постъпваш така, но аз ти давам. Начинът с който си послужи тя, не е ^{чист} чист!!!
Но самото подбуждение на душата е чисто. Защото Христос не казва: няма нищо. Някой ще каже: че тази жена имала голяма любов към Христа, с голяма вяра се е допряла. Вяра на кражба. От едно свято същество като Христа може тя да открадне. Ако Христос беше някой обикновен човек, тя щеше да претърпи такъв удар, щеше да ѝ зашлеви две плесници, но благодарение че той е бил един от великите същества които са били на земята. Той я поглежда и казва: за бъдеще ще постъпваш по хубаво, за да не ти идва пак кръвотечение.

Ако аз свиря, някой път ще се случи с вас това което никога не се е случвало. Един български цигулар дал концерт, свирил български песни и всички напуснали салона, започнали да скачат, да се въртят да играят. Казва: подлудяха тези хора. Представете си, че в София някой даде концерт и всички софиянци излязат по улиците и заиграят. Аз бих желал всички хора така да пеят. За най хубавата музика е казано: следното: за да може да слушате вие хубавата музика, непременно трябва да имате любов. Трябва да обичате. Сега аз говоря за една любов която не сте имали. Тази любов която сега имате и тя е хубава, с нея човек расте. Но има една любов която трябва да притурите към сегашната си любов. Когато и да е тя все трябва да дойде. Като дойде новата любов с нея ще дойде и новия живот. Наричаме я любов на безсмъртието. Сега имате любовта на безсмъртието.

Вашата любов е силна, но понеже тя трябва да укротява смъртта, то вси ката ѝ сила отива в това. А пък новата любов ще бъде свободна от смъртта. И вместо да дава силата си да укротява смъртта, тя ще я дава на вас. И тя ще бъде любов на безсмъртието.

Отче наш.